

Ararat Aras

- Őirler -

Yayın Tarihi:

08.12.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk Gölüşü

Gün doğacak bilirim
O gelmesede bu saat bu saniye
Ay yine ışıyacak dinginliğimde
Karanlıklar gitmesede göğümde
Karanlıklar içinde doluya vurunca gece
İşte sevgi, beyazlatan yüzü hayatın
Yeryüzü güzeldir yar yüzü değince
Gece beni tevkif edecek
Bense gecede ıslah olmayan bir nöbette
Güller saçacağım gökyüzüne
Yar çıkar belki pencereye
Gülleri saçanın kim olduğunu bilmesede
Karanfiller takarım yıldız aklığına
Bir o yana sallanırım
Bir bu yana
Aşkım nakış nakış cümle alem içinde
Ahmet Arif'in dizeleri şahittir bu deliliğe
Sade o mu
Nazım'da ortaktır bu iç çekişe
En değmezinden içim acıyor gülüyoruz
Son tahlilde aşk diyoruz bu gülüşe

Ararat Aras

Bir Düştü Düşüşün

Bir çiçeğin tuzla buz olmuş halidir yüzün
Ömrü tek günlük bir kelebeğin kanatlarında ömrün
Otlar içinde kendi kökünü arayan bir gelincik gibi
Zülfün telinden sıyrılıp içime düştün.

Melankoliye yaslanarak sarardı soldu yüzün
Yağmurdan sonraki toprak kokusunda yoksun
Değdiğinde çok acı veriyor, yüreğimi kamçılayan gözün
Düşe düşe rengine yabancı esmer tenime düştün.

Zap sarmalı gibi kıvrımlardan ibaret yüzün
Adın masa başlarına iştirilmiş sohbetlerden daha şarabi
Gözüne kestirdiğin her türkü şimdi uzadıkça uzuyor.
O uzunlukta gözümü gezdirdiğim her yerde gözüme düştün

Öpüldükçe öpülesi bir çocuktü yüzün
Her öpülmede içine bir eksilme dolan
Terkindeki rahatlık yüzündeki öpülmeler kadar kıt
Düşe düşe morarmış, kurumuş dudaklarıma düştün.

Mecnun bakışlarıyla Leyla' sını bulamayan bir kuyuydu yüzün
Aşkın çağdan çağa at koşturan bir gizdi
Uçmasını bilmeyen, ötmesini beceremeyen
Kanatları yontulmuş bir kuş gibi yüreğime düştün.

Küçücüktü baktıkça büyüyen yüzün
Yüreğime yapıştırdığın pıt atışları çığlar düşürdü
Belki Einstein'den önce bulacaktım rölativiteyi
Düşükten sonra başkasını düşünemeyen beynime düştün.

Geldiğinde gitmesini bilmiyor yüzün
Ha gayret gittiğinde nefes alacak yüzüm
Derken düşüme düştün, ne menem şeysin
Düşe düşe kendinden bihaber yalnızlığıma düştün.

Ararat Aras

Bir Şiir Olmalı

Bir şiir olmalı
Hepimizin olmalı
Orta yolcu değil
Orta bir yerde olmalı
Hepimizin ulaşabileceği
Nefes alır verir gibi

Bir şiir olmalı
Çocuk tadında
Kumdan kaleler misali
Geçerken caddelerden çocuklar
Pencerelerden bakmalı
Pencerelerden içeri almalı
Rüzgârı içimize alır gibi

Bir şiir olmalı
Yazın dondurma kıvamında
Bebekler kadar kaygan olmalı
Bütün vücudumuzda coşmalı
Toprağın suya coşkunluğu gibi

Bir şiir olmalı
Gökkuşuğu misali
Bütün renklerin olduğu
İçinde en çok da
Zencilerin coştığı

Bir şiir olmalı
Emek tadında
Alınlarda olmalı
Görmek için şiiri
Annelerin, işçilerin
Avuç içlerine bakmalı

Bir şiir olmalı
İçinde mutluluğun olduğu
Mutluluk peşi sıra gelmeli
Katar katar vagonlar gibi

Bir şiir olmalı
Anka kuşu misali
Bütün gönüllere konmalı
Bir gönülden
Başka bir gönül'e uçmalı
Yurt değiştiren kuşlar gibi

Bir şiir olmalı
Bir zerdali ağacı misali
Üstünde yârin oturduğu
Boy boy meyve vermeli

Her ısırışta o meyveyi
Yârin tadına gidebilmeli

Bir şiir olmalı
İçi yaşam dışı yaşam
Dikenli bir gül misali
Her batışında dikenini
Yüzümüze bir gül konmalı

Bir şiir olmalı
Hepimizin olmalı
İçinde hepimizin olduğu
Ama hepimizin olmalı
Zaman aşımından muaf
Kesintisiz bir devrim gibi

Ararat Aras

Devingen Bir Ömür Durağan Bir Sevda

('sevgi suyum'a)

Geldim.
Sabahleyin, geceleyin
Zamanında zamansız geldim.
Doludizgin ecelli ecelsiz geldim.
Darmadağınık bırakılmış bir şiirden geldim.
Nefes alır gibi sudan
sudaki balıktan geldim.
Matemli bir aydan
Yüz üstü bırakılmış bir bahardan geldim.
Bahar dedim ey bahar
Adını bahara verdim,
öyle geldim.

Sürdüm.
Bu devranın ahını sürdüm.
Derdini sürdüm, toprağını sürdüm.
Yeri geldi;
Yarı yolda kalanların umudunu sürdüm.
Taşlı yollardan,
Dikenli güllerden geçirdim de seni;
Bir seni, öyle berrak, öyle içten seni
Tam dudağının dibinden
dudağımı sıyırıp dudağına süremedim.
Ama yine sürdüm.
Kavganın içinde karıncaların cefasını sürdüm.
Kızgın güneşin altında anasını sürdüm.
Dallarından duvağından
Yağını tuzunu meyvasını sürdüm.
Öküzünden, buzağından
Ekmeğimi aşımı sürdüm.
Bir yüzüne yüzümü süremedim.

Geçtim.
Raylardan, patikalardan geçtim.
Güneşin alnını kaşıyan yıldızlardan,
Dahası metafizikten geçtim.
Uyduruk müsamerelerden,
Trampetli trampetsiz geçtim.
Kandan geçtim, candan geçtim.
Kelebeğin kanatlarından,
Rüzgârından tozundan geçtim.
Bir ayağı uzay çağında olan,
Beklemek kanserinden geçtim.
Anadan babadan beladan geçtim.
Zeytin gözlüsünden ala gözlüsünden,
Bin bir çeşit gözden geçtim.
Devletinden hükümetinden
Ordusundan, askerinden
Tankından topundan
Göğsümü gere gere geçtim de

Bir senden geçemedim.

Ağladım.
Dünyanın çarkına ağladım.
Anasına bebesine,
Yedi sülalesine ağladım.
Yarisında terk edilmiş bir şiiire ağladım.
Dumanı tütmeyen bacasız evlere ağladım.
İrili ufaklı, etli etsiz
Yirmi dört saat terini öğütene ağladım.
Ağladım günaşırı,
Atlantiğin ötesine ağladım.
Siyahına, beyazına, insanına ağladım.
El pençe divan gök kuşağına ağladım.
Dinmek durmak bilmeyen,
Çocuğun ağlamasına ağladım.
Bir gözlerinin içinden gözlerime ağlayamadım.....

Ararat Aras

Diriliş

Aykırı bir güldüm sabahsız bir gövdeye tutundum.
Onarılması güç bir düştüm ayva tüylerimi yoldum
Kiblesi yok artık yediveren cehennem çiçeklerinin
Tüm öksüz acılarımı mutlak bir kavgaya savurdum.

Yerin yedi kat dibinde kendisini unutan bir tohumdum.
Asırlarca toprağın yumuşaklığına dayandım durdum
Ve sanmasınlar ki toprağın altında mahpusum
Toprağın belini kırıp güneşe meyve sundum.

Yarı öpmekten kırılmıştı dişlerim
Her öpmeye yüreğe ince bir yar kanayan
Bir sahibî olsa gerek bu gül rengi öpücüklerin
Çünkü ağzıma köpük köpük mutluluk doldurdum

Zehrin sırrını çözdüm dumanını dağıttım
Devamı yok artık kahrın ve karanlığın
Çil yavrusu gibi dağılırken geceye zulüm
Ölümün şakağına yaşamı dayadım.

Yer kürede kimsesiz ve ülkesizdim
Tutsak etmek için hükmeden esareti
Yer küreye emekten yana ülkeler serdim
Taşı aşk, toprağı sevgi.

Bir adımız oldu sonunda
Tarihe çıkmamasına kazınan
Bir adımız oldu sonunda
Güneşi alınlardan yansıtan.

Adımız aşk güneşi
Adımız şark güneşi.

Ararat Aras

Esin Rüzgarı

Küçücük bir resimden esinlenmişim
Diz boyu, satır aralığı yaşamlar çizmeyi
Gülün dikene mağdurluğu gibi oldu
Avuçlarıma acıtarak gizlenen yüzü
Ellerimde başka hiç bir renk yoktu
Ve o ellerimde coştukça coştı
Gidip en güzel resmini
Siyah beyaz bir fotoromana koydu
Oysa ki o yüzünde gök kuşağı taşıyan bir çocuktu

Kocaman bir resimden esinlenmişim
Ömür boyu rengarenk yaşamlar çizmeyi
Sazın söze mağdurluğu gibi oldu
Gözlerime destursuz savrulan yüzü
Yalnızlığıma kendi kıvamında renk cümbüşü sundu
Ama dudaklarımda sustukça sustu
Gidip en güzel yüzünü
Güneşin en dibine koydu
Oysa ki o güneşle bile yarışamayacak kadar toydu

Küçük yada büyük bütün resimlerden esinlenmişim
Sesin ve gerçeğin içinde resmolmayı
Karın güneşe mağdurluğu gibi oldu
Gözlerime bir gelip bir giden yüzü
Beni esinlerden alıp esinlere salan kayboldu
Çıldırısıya bakındım en gizil köşelerime
Taş üstünde taş bırakmayan yerlerime
Damarlarıma, sinirlerime, parmak uçlarıma
Bir zamanlar boğazıma kadar dolan o
Şimdi kayıtsız şartsız yoktu.

Ararat Aras

Gidişin Eflatun Hüzmesi

Sen gidiyorsun ya belli belirsiz
İki haziran sürer artık bu ağrı
İki haziran arası heder edeceğim kendimi
Bütün oruspuların dudaklarından öpeceğim
Belki kaparım diye
Sevgi ya da frengi
Hepsinin bedenine sineceğim
Usul usul akarken sineye bendeki sesin
Gidip loş bir memeye sırtımı vereceğim
Kucaklasın diye beni Midas'ın düşleri
Olmadı orta bir yerde, cereyanda
Ateşin çevresine toplayarak çocukları
Seni kendimden sileceğim

Ararat Aras

Güzeli Seven Aramasın Yokluk

Mor bir sevda, ışık hızı ve mimoza
Göz görmeyen ahenk
Deniz köpüklerini andıran bir yüz.
Güneş deryalarında yitik bir köz oluş
Nesi var nesi yok
İrili ufaklı alıp götürən hava
Toprağı dokuz doğurtan tomurcuk
Çocukların ayaklarına gelişigüzel serpilen coşku
Belki yalan belki gerçek
Işık huzmesi gibi göz alıcı elektron
Darılgan ve kendiliğindenci bütün sararmış kâğıtlar
Yürek şakağına dayatılan bekleme saatleri
Tarifini hiç bir kitaptan alamayan tanım
Damar damar iskeleti saran kan basıncı
El ayak, göz tırnak ve diğer aksanlar
Ve daha birçok yazgısı bilinen sabahlar
Hiçbirisinin çevresinde çeperinde yok
Yarı açık yarı kapalı seyyar düşünce gelgitleri
Ve hiçbir yerde rastlanılmıyor ayak izlerine
Yedi kollu zehir zemberek büyüyen
Tarihin en ketum cücelerine

Ararat Aras

Hürriyet Vakti

Yağlı bir urgan sızlıyor incecik boynumuzda
Bebek ölüleri ve kanayan sevinçleri dolanıyor ayaklarımıza
Şehir şehir köy köy dalaşan kinsiz kıyım
Kanser mayası çalıyor kutsal topraklarımıza
Sökülüyor yine göğüs kafesimiz
Sökülüyor yine bedenimize zincirlenmiş kalbimiz
Mumyalanıyor yarına fütursuzca erteleniyoruz

Yazık yine infazımıza karar kıldı demokrasi kerhanesi
Yazık yine türkülerimize kör kuyuları gösterdi zalim dehak
Dün tanklar ardından sürüklenen insanlığa bakan gözler
Bugün çocuk ölüleri için timsah gözyaşları ismarlayacak

Kırılıyor yarınlar kırılıyor düşler ve de ince çocuk kolları
Tekmeleniyor yaprak hıştırtısı doğuran güz
Tokatlanıyor genç yaşta bahar
Kirleniyor beyaz sayfa toz tutuyor kalem
Kan kokuyor yazı irin soluyor kâğıt
Ve katliamlarla yazılıyor künyemize alçak ölüm

Kan tükürmektedir artık yer ve gök
Kanla ıslanıyor yerde yatan bebek
Kanla ıslanıyor bebeğe kucağını açan kelebek
İnsansızlığın yüzü suyu hürmetine katledildi insanlık
Katledildi saksıda çiçek katledildi gerçek
Katledildi toprağa kök salmış bereket

Hâlbuki hangi zemheriye sorsa bizi hasret
Ezbere söyler adresimizi
Şimdi adressiz yurtsuz kaldık kirli bir tarihe çakıldık

Kanlı kızıl bir karanfil yasımızı tutar bekler ölülerimizi
Tarih bağırnı açar yazar kıyım haberlerimizi
Duracak bilirim duracak bu ölüm bu kıyım
Bu yarasının gözleri kapalı kör zulüm

Kan ve sızı kardeştir
Aynı damarda akar aynı damarda patlar
Bilirim akacak kan damarlarda fazla durmaz
Gel gör ki akan kan allıdır duvaklıdır ama gelin değildir
Dul bırakılmış bir ölüm bizim halayımızda yer bulamaz

Varsın oynasın şimdi yedi taklavat tarihin sıçanları
Kalçalarına kesilmiş kulaklarımızı asınlar
Bir o yana bir bu yana çalkalasın bizi namertlik
Ama yakındır duracak bilirim
Duracak dansöz zulüm duracak fahişe düşman
Duracak ve nefesi kursağında ölüm kovalayacak
Ezildikçe dimdik duran papatyanın
Düşmanın boğazına sapladığı hançer
Gün olur düşmanın kafasını parçalayacak
Ve o zaman dört dönecek kelebek

Ve o zaman kana kana içilecek hürriyet
Ararat Aras

İçeriye Sığmayan

Hrant Dink'e
Boylu boyunca uzatmissin govdeni
Yuzun sola donuk
Parmakların saga dayanamayacak kadar sonuk
Gözlerin topraga
toprak gözlerine bakıyor son anda
Bir barikati orgutluyorsunuz
Sen topraga toprak sana gulumsuyor
Adi konuyor sonunda barikatin
Barikatin adi agos
Agos onunde boylu boyunca uzanmis bir adam
Ustune gecirilen kısa gelmis anlasilan
Yerde yatan dev gibi bir adam
Geride kalan devasal bir barikat
Barikatin adi agos
Barikatin adi nar cicegi, gul cicegi
Mor elbiseli bir sozcuk
Ellerinde beyaz guvercinler tasiyan
Gok gozlu bir cocuk
Eski ve yeni dusuncelerin kutlu demircileri
Yuzlerini ve gozlerini gomuyorlar tarihin
Zor bela son nefeste
Saglamlassin diye karanliga vurulan zincir
Boylu boyunca yerde yatiyor dev gibi adam
Elerinde zincir yok ayaklarida zincir yok
Zincirleri parmaklariyla gomuyor
topragin bellegine durmadan
ayakların disarida fikrin disarida
yurusun diye oturan ayi
barikatta bir o kadar disarida
cellatlarında bir o kadar disarida
bir o kadar iceride.

Ararat Aras

İnsanlığa Ağıt İnsansızlığa Öğüt

Sen yanıyorsun insanlık
Her adımda düşmana kül, kendine yenik düşüyorsun
Mimiklerin eskimiş, tebessümlerin ipotekli
Her yangında suçluda güçlüde sen oluyorsun

Sen kanıyorsun insanlık
Yalnız ve kimsesiz bir rolü oynuyorsun
Dayanamadığın gülleri ve cümleleri kanatıyorsun
Her öpücük bir pansuman,
her el değmede narkeza gömülüyorsun
Tam teşekkülü bir ızdırabın içinde durmadan kan kaybediyorsun.

Sen ölüyorsun insanlık
Her şiirde iki damla gözyaşı, yanık bir mendil ucusun
Arkandan su dökenin sadece sana rengini veren tenin
Kirin içine irininle dalıyorsun, açık kalmış yaralarını kapatamıyorsun
İki arada bir derede kuşlar ve düşler ile yarışıyorsun.

Sen eriyorsun insanlık
Savaşın orta yerinde bedeni enkaz yanığı dolu bir çocuk
Barışın orta yerinde köşeye atılmış bir papatya kurususun
Rengin ve dengin kaybolmuş, sen gökkuşağını düşünyorsun
Yokluğunda da çokluğunda da aşkın,
ilk darağacına çekilen sen oluyorsun.

Sen üşüyorsun insanlık
Sıratın üstünde bir cambaz, öte yakada bir alamet çiçek sirkisin
Harflerin mutluluğu ıskalamada dönem birincisi
Vursan da vurulsan da her başlangıcın sonunu göremiyorsun
İçerin on cehennem eder ama yine de üşüyorsun.

Sen seviliyorsun insanlık
Baksan ve görsen gözlerin üç boyutlu, süssan sarhoş gibisin
Uzakların gölgesinde derine insan tuzakları delegeceksin
Özlemlerin ve gözlemlerin en büyük sermayen senin
Durgunluğunu ve suskunluğunu gömsen
Kendini yeniden yeniden yeniden keşfedeceksin.

ARARAT ARAS

Ararat Aras

Kadın ve Kedi

Bir kadın gördüm
Gözlerinde gözlük olan
Sarı bir apartmanın beşinci katında
Havanda aşk dövüyordu
İki vurup bir duruyordu
Durup durup hızlanıyordu
Kamçılanınca yüreği
Çok sonra gördüm kedileri
Sarı apartmanın en alt katında
Siyah, gri biraz da beyazdı renkleri
Okşayınca kedileri
Başladı keman tınısında miyav sesleri
Kadın balkondan
Dal gibi sarkıtarak gövdesini
Beni ve kedileri gördü
Çok geçirmiştir belki içinden
Keşke bu adam beni sevseydiler i
İnan ki gözlerinde gözlük olan kadın
Bu adam seni çok sevdi
Bir bilseydi
Gözlerinde gözlük olan kadın
Onu nasıl sevdiğimi
Ayakları yerden kesilecekti

Ararat Aras

Neredesin

Bir yağmur gibisin
Ansızın bastıran sağınak gibi
Kendi tümünü tamamıma kaplatansın
Bir kış gibi ağır ve yaşlısın
El uzattığımda tuzla buzsun
Yaz değilsin, olamazsın
Yazdan daha güneşli ve sıcaksın
Bahara adını vermek çok zor
Zaptedilmez bir çiçek gibi
Kınından fırlamış bir bıçak gibi
Gözlerimden fışkıracaksın
İki koyak arasında uçurumdan betersin
Sazla sözün karetmediği
Gereğinden fazla sıra gecelerini zaptedersin
Rutubetli gözlerde çoğul
Mola verdiği damarlarda tekilsin
Ne cennet, ne cehennem
Kaşla göz arasında araf' a meyillisin
Gözlerim görmüyor seni
Oysa ki arkamı döndüğüm kaldırımlarda yürüyorsun
Ciğerlerimde nefesin yok
Asırlardır kendini solutuyorsun
Hani yok olduğunu bilsem
Başka bir bedende patlatacağım şiirimi
Başka bir yurda taşıyacağım kelimeleri
Ne bir ses veriyorsun
Ne de birazcık olsun bana acıyorsun

Ararat Aras

Özgürlük

Üstüste katlanacak ışıklar
Her taraf, bütün dünya beyaza kesecek
Bütün karanlıkları silip götürecektir aydınlık
Hiçbir sokakta,
Hiç bir köşe bucakta
izi kalmayacak karanlığın.
Başka bir evrene tepetaklak gidecek
kahrolası yokluk
adı batasınca yoksulluk.
Ebediyen sürgün edilecek
Bu sağırlık, bu dilsizlik, bu körlük.
Baykuşlar da olmayacak artık
Ölülerimiz için kaygılanmayacak yarınlar
Artık hiç bir çiçek irin kokmayacak
ve hiç bir insan irin ağlamayacak
Duvar yazılarında üstümüz karalanmayacak
Hasat mezar satılmayacak hiçbirşey
Şiirimizde olabildiğince açılacağız imgenin derinliğine
Romanlarımıza istediğimiz önsözleri yazabileceğiz
Bir rüzgar esnemesi değdiğinde tenimize
Esmerliğimiz bilenecek
Su yolunu balmaya gayret ettikçe
emek terli alınlarda gözükecek
Günaşırı özgürlük akacak nehirler
Sarmaş doluş olacak yer ile gök
Ve bir daha onyedisinde kırılmayacak kalemimiz
Ve sonra nefes alacak yeraltı
durmadan dumanını tüttürecek kömür
Ayıredici hiçbir köşemiz kalmayacak birbirlerimizden
Ayrımın kendisiyle birlikte
anlamıda buharlaşacak beyinlerden
Emretmeyecek artık konuşan dil
Çiğlikler duymayacak artık işiten kulak
İnsan iskeleti görmeyecek artık gören göz
Yani her tarafda dört dönecek özgürlük
Yani her taraf çiçeklere bulanacak
Yani buram buram özgürlük, özgürlük, özgürlük.

Ararat Aras

Sabır

Aşk, ruhumun dinginliğinde
Saçı başı dağınık bir hapisane kaçgını,
Sürekli ve kesintisiz bir hareketlilik.

Sevinç, hücrelerime hucum eden
Çıplak gözle ölçülmesi imkansız,
Çözülmesi güç bir denklem.

Umut, gösteripte el değdirtmeyen cinsten
Oynak kalçalı rakkase,
Tirtir titreyen bir bakire.

Mutluluk, gözlerin üzerinde olduğu
Batıda helâl, doğuda haram,
Kapalı ve açık alanlarda namahrem bir ayıp.

Aşk,sevinç,umut ve mutluluk
Dört, karaborsaya düşmüş aklık,
Dört, yarası sıkı sıkıya bağlı ağrı.
Dördünede sabır gerek,
Dördünede ulaşmak gerek.

İçerimde sabrı döven yüreğim
Kılcallarıma dağılan çekiç ve örs sesleri,
Ya bana sabretmeyi öğret yada söyle
Sabrı hangi maddeden yarattı tanrı.

Ararat Aras

Umut

Yabancı ve yabansı kokuyor
soluk aldığın şehir.
İğde kokularından yoksun
çayır çimen kokularına muhtaç.
Kirli, bir o kadar külfetli
ciğerlerine aldığın zehir.
Bir o yana dönersin
aldırmaz yüreciğin.
Bir bu yana dönersin
kör kuyulardan beter bir of çekersin.
Hiçbirisi koymaz avuçlarına
uzağında soluk alan,
yanı başındaki memleketi.
Günler gelir, günler geçer
alnının gediklerinden.
Ve gözlerinde pınarlaşırsa
azgın nehirler,
içerine el değmemiş
taze bir nefes çekeceksin.
Sonra;
kapıda bekleyen umudu
kayıtsız şartsız buyur edeceksin.
Bir o yana döneceksin
çayır çimen kokan
yeni yetme bir çocuk barikat.
Bir bu yana döneceksin
asırlardır çarmıha gerili
delişmen bir kelime direniş.
Oh diyeceksin.
Heybendeki hüznü kuşlara vereceksin
Kuşlar ki gelir bulur memleketi.
Bir çırpıda getirir,
selamını sohbetini,
içerinde kabardıkça kabaran
dost hasretini, yurt hasretini.
Getirir herbir şeyi
güneşin ana rahmine düştüğü yere.
Sonra;
yüzünde kendinden emin
yanağına konan bir gülümseme ile
elini kolunu sallaya sallaya
caddelerden köprülerden geçeceksin.
Bir daha oh diyeceksin.
Zehir olsan da, hüznün olsan da sen
Ey memleket! ! !
Ey göğsümün kafesine sığmayan
kudurgan hasret.
zalimin zulmunu eze eze geçeceksin.
Uğruna çekilen
Kanda gizlenen derttir,
mihnettir diyeceksin,
Kalkıp acılarından ayağa

Umudun çölündeki serabı öpeceksin.
Ey UMUT çiđliđıyla
Sevdaya ve aşka gideceksin.

Ararat Aras